

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Oblici društvene proizvodnje". Rad ima 18 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Sadržaj

Uvod	3
Oblici društvene proizvodnje	4
Naturalna proizvodnja	4
Robna proizvodnja	5
Uslovi nastanka robne proizvodnje i nene opste karakteristike	7
Uslovi nastanka	7
Opste karakteristike robne proizvodnje	8
Istorijski oblici robne proizvodnje	9
Prosta ili sitna robna proizvodnja	9
Kapitalistička (krupna) robna proizvodnja	10
Savremena robna proizvodnja	11
Razlicita teorijska objasnjenja robne proizvodnje	13
Društvena usmerenost radne i subj. teorije vrednosti	14
Zakljucak	18
Literatura	19

Uvod

Racionalizacija organizacije rada, time i preduzeća, uslovljena je izborom tipa proizvodnje – određenim pri njegovom osnivanju.

Sa razvojem i modernizacijom, preduzeće kao subjekt privredjivanja, menja tehnicku strukturu a time i tip proizvodnje. To znaci, da se sa promenom tehnicke opremljenosti i organizacionog oblika, menjaju uslovi i javljaju zahtevi da se odredi onaj tip proizvodnje koji obezbedjuje optimalne principe poslovanja. Zato se tip proizvodnje, izabran pri osnivanju, menja razvojem, rekonstrukcijom ili modernizacijom preduzeća.

Makroekonomski agregati su određene ekonomske velicine jedne nacionalne zajednice kojima se izražavaju njene proizvodne mogućnosti, kao i ukupni rezultati privredjivanja.

Agregati rezultata društvene proizvodnje su pokazatelji obima, materijalne i vrednosne strukture društvene proizvodnje. Oni izražavaju i namensku raspodelu i upotrebu tih rezultata, pa se pojedini agregati kao što su društveni proizvod i nacionalni dohodak, odnos fonda akumulacije i potrošnje, obim investicija, njihova struktura i sl., koriste za sagledavanje dinamike i osnovnih tendencija privrednog razvoja i ukupnih promena u nacionalnoj privredi. Njihove apsolutne velicine pružaju informacije o snazi privrede nacionalne zajednice kao i o mogućnostima njenog privrednog razvoja. Mogu se sagledavati sa stanovišta sektorske strukture na osnovu koje se saznaje o tome koliki je doprinos ostvarenim rezultatima privredjivanja primarnog, sekundarnog, tercijarnog i drugih sektora privrede, koliki je udeo industrije, posebno grana visokih tehnologija a koliki poljoprivrede i dr. Ukoliko se određeni privredni agregati predstavljaju per capita (po glavi stanovnika) ili ukoliko se obračunavaju na osnovu strukture namenske raspodele društvenog proizvoda ili nacionalnog dohotka (akumulacija, investicije, nivo lične potrošnje i dr.), mogu precizno izraziti nivo ekonomske razvijenosti privrede nacionalne zajednice, njenu akumulativnu i reproduktivnu sposobnost i nivo životnog standarda, odnosno ekonomskog i društvenog blagostanja ljudi. To posebno dolazi do izražaja u sistemu nacionalnih privrednih bilansa i računa.

Tri osnovna makroekonomska agregata i pokazatelja rezultata društvene proizvodnje i to:

Društveni bruto proizvod,

Društveni proizvod i

Nacionalni dohodak

Oblici društvene proizvodnje

Opstanak pojedinaca i celog društva, zahteva stalno zadovoljavanje ličnih i društvenih potreba. Zadovoljavanje potreba pojedinaca i društva nužno podrazumeva trošenje raznovrsnih materijalnih dobara. Jedan deo tih dobara čovek nalazi kao gotova i spremna za proces trošenja u samoj prirodi, kao njegovom okruženju (slobodna dobra). Međutim, priroda ma koliko bila bogata i izdarna, ne može čoveku i ljudskom društvu da obezbedi materijalna dobra u obliku spremnom, a u količini i vrsti dovoljno diverzificiranoj, u cilju zadovoljavanja tih potreba. Usled toga ljudsko društvo, najveći broj tih materijalnih dobara mora da proizvodi svojim radom (ekonomska dobra). Znači, krajnja svrha i cilj proizvodnje jeste potrošnja. Posmatrano sa tog stanovišta nema razlike između pojedinih načina proizvodnje kroz koje je ljudsko društvo u svom istorijskom razvoju prolazilo. Međutim, razlike se mogu napraviti kada se postavi pitanje: kakve su veze i kako se one uspostavljaju između proizvodnje i potrošnje u do sada poznatim načinima proizvodnje? Ova veza može da se

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com